

Neuromobilizacje według koncepcji Jerzego Szpryngera i Grażyny Sozańskiej to autorska metoda fizjoterapeutyczna.

Omówiono zjawisko neuromechaniki oraz wpływ patoneuromechaniki na dysfunkcję neuronów. Przedstawiono specyficzne manualne manewry naciągania tkanki nerwowej, zasady jej testowania oraz neuromobilizacje stosowane w celu uwolnienia neuronów od ucisku, by zoptymalizować ich funkcje.

Autorzy zmodyfikowali **sposoby wprowadzania napięcia** do nerwów długiach, zawartości kanału kręgowego i pnia współczulnego. Stworzyli **neuromobilizacje** mięśni, skóry, narządów trzewnych, splotów przedkręgowych, wreszcie mózgowia i nerwów czaszkowych oraz specyficzne manewry drenażowe, o które można wzbogacić wszystkie techniki.

Zaproponowali strategię postępowania terapeutycznego w różnych typach schorzeń (nie tylko związanych z narządem ruchu lub określanym jako neurologiczne).

Neuromobilizacje pozwalają na dostrzeżenie walczącego z chorobą organizmu w innej perspektywie – zmian ciśnienia tkankowego i pojawiającego się ucisku w miejscu uszkodzenia, a także w tkankach i narządach nadmiernie aktywnych w dążeniu do równowagi homeostatycznej. Zrozumienie takich przyczynowo-skutkowych zależności, leżących u podłoża prawie każdej dolegliwości, ułatwia wczesne odnajdywanie niesprawnych tkanek (zmienionych strukturalnie bądź tylko czynnościowo) oraz prowadzenie efektywnej terapii.

Metoda może być przydatna lekarzom licznych specjalności, a przede wszystkim fizjoterapeutom.